

Arrest

nr. 223 665 van 8 juli 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 29 maart 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 13 maart 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13^{quinqüies}).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 april 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 10 februari 2017 toe op het Belgische grondgebied.

1.2. Op 13 mei 2017 diende verzoekster te Temse een aanvraag in om in het huwelijk te treden met een Belgische onderdaan.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de staatssecretaris) trof op 17 mei 2017 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) waarvan de termijn voor vrijwillig vertrek werd verlengd tot 17 augustus 2017.

1.4. De ambtenaar van de burgerlijke stand van Temse weigerde op 24 juli 2017 de voltrekking van het in punt 1.2. vermelde huwelijk.

1.5. Verzoekster werd op 26 februari 2018 aangetroffen door de politie van Temse.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 26 februari 2018 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen in zijn arrest van 7 maart 2018 (RvV 7 maart 2018, nr. 200 785).

1.7. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 26 februari 2018 eveneens een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod van drie jaar (bijlage 13sexies).

1.8. Op 13 maart 2018 trof de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies). Verzoekster werd hiervan op 14 maart 2018 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN - ASIELZOEKER

*In uitvoering van artikel 74, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de mevrouw C), die verklaart te heten , **

naam : K.(…)

voornaam : F.(…)

geboortedatum : (…)

geboorteplaats : (…)

nationaliteit : Albanië

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING : (1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldige inreisstempel.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten.

(…)”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel. Verzoekster stelt in haar middel het volgende:

“8. De handelwijze van verwerende partij is manifest onredelijk in deze zaak.

Verwerende partij is op de hoogte, minstens behoort hij te weten dat de hangende beroepsprocedure tegen de weigering om het huwelijk te voltrekken op de zitting dd. 1 februari 2018 van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde in beraad werd genomen, en voor uitspraak werd gesteld op 1 maand, zodat normaliter vonnis zou worden uitgesproken op 1 maart 2018.

De zaak werd thans voor uitspraak gesteld op 29 maart 2018.

Het is manifest onredelijk om daags voor de uitspraak van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde welke mogelijks het beroep van verzoekster gegrond zal verklaren, van haar vrijheid te beroven, een bevel om het grondgebied te verlaten af te geven, tezamen met een inreisverbod met de maximumduur van 3 jaar.

Verwerende partij weet, minstens behoort zij te weten dat het niet uitgesloten is dat het door verzoekster voorgenomen huwelijk, ingevolge het door haar ingediende beroep en ingevolge het nakende vonnis, alsnog zal afgeloten worden door de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente Temse en dat

zij vervolgens haar aanvraag gezinshereniging zou kunnen indienen bij de burgemeester van Temse en een inschrijving in het wachtregister zou kunnen bekomen met afgifte van een atteste van immatriculatie. Verwerende partij heeft het verblijf van verzoekster op Belgisch grondgebied gedurende meerdere maanden gedoogd, ook na de weigeringsbeslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand van Temse, zodat het manifest onredelijk is om daags voor het tussen te komen vonnis in de beroepsprocedure (en aldus daags voor haar verblijfsrechtelijke positie in de gunstige zin zou kunnen evolueren) alsnog een bevel om het grondgebied te verlaten af te geven, tezamen met een vrijheidsberoving en inreisverbod voor de maximumduur van 3 jaar...

Een redelijk denkend mens kan ternauwernood geloven dat zulke beslissing op zulk ogenblik nog wordt genomen, zeker gelet op de eerder door verwerende partij ingenomen houding.

Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan derhalve worden aangenomen."

2.2. De Raad mag zich bij het beoordelen van de redelijkheid van de genomen beslissing niet in de plaats stellen van de bevoegde overheid. Hij beschikt te dezen slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid. Dit betekent dat hij alleen die beslissing strijdig met het redelijkheidsbeginsel kan bevinden die dermate buiten verhouding staat tot de feiten dat geen enkele redelijk oordelende overheid die beslissing zou nemen (RvS 17 juni 2013, nr. 223.931).

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

2.4. Er dient vooreerst vastgesteld te worden dat verzoekster met haar betoog geenszins betwist, laat staan weerlegt, dat zij niet in het bezit is van een geldig paspoort met een geldige inreisstempel. Aldus dient de gemachtigde van de staatssecretaris, zoals bepaald in artikel 7, eerste lid, 1°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), in beginsel een bevel om het grondgebied te verlaten af te geven. Aangezien verzoekster reeds werd vastgehouden toen zij haar verzoek om internationale bescherming indiende, ontving zij conform artikel 74, §2, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onmiddellijk een document overeenkomstig het model van bijlage 13quinquies.

2.5. Verzoekster lijkt in haar middel van oordeel dat het bestuur onzorgvuldig en onredelijk optrad doordat de familierechtbank van Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, op 29 maart 2018 een vonnis zou uitspreken inzake het beroep tegen de beslissing tot weigering van de huwelijksvoltrekking van de ambtenaar van de burgerlijke stand van Temse.

2.6. De Raad wijst erop dat geen enkele wettelijke bepaling of beginsel vereist dat verzoekster (illegaal) op het grondgebied gedoogd zou moeten worden in afwachting van een uitspraak van de familierechtbank. De gemachtigde van de staatssecretaris is geen partij bij de procedure voor de familierechtbank, en kan dus niet worden verondersteld op de hoogte te zijn van de stand van de procedure. Ten overvloede wijst de Raad erop dat op heden nog geen vonnis werd voorgelegd aan de Raad waardoor niet blijkt dat verzoekster wel in het huwelijk zal kunnen treden en dus geen onzorgvuldigheid of onredelijkheid kan worden vastgesteld.

2.7. Waar verzoekster stelt dat haar onregelmatig verblijf in België gedurende meerdere maanden zou zijn gedoogd, kan zij niet worden gevolgd. Nadat haar verblijf op grond van haar binnenkomstdocument was verstreken, kreeg zij immers op 17 mei 2017 een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), waarvan de termijn werd verlengd tot 17 augustus 2017 om verzoekster de mogelijkheid te bieden de beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand betreffende haar voorgenomen huwelijk af te wachten. Ingevolge de weigeringsbeslissing van 24 juli 2017 diende verzoekster gevolg te geven aan dit bevel. Bovendien heeft verzoekster op 26 februari 2018 een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) ontvangen, dat gepaard gaat met een inreisverbod van drie jaar. In zoverre verzoekster zich in dit verband beklaagt over het inreisverbod en zijn duur, merkt de Raad op dat dit inreisverbod niet het voorwerp uitmaakt van de onderhavige vordering.

2.8. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat met bepaalde gegevens geen of onvoldoende rekening zou zijn gehouden of dat de motieven van de beslissing in kennelijke wanverhouding staan tot het besluit. Er is geen sprake van een schending van het redelijkheids- of het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juli tweeduizend negentien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN